

[Drachmann.]

vi har, er bygget saa mærkeligt op, som den er, idet man paa den ene Side ønsker at bibeholde det meget lave Gennemsnitsniveau fra Toldloven af 1908, og paa den anden Side af fiskale Grunde ikke har holdt sig tilbage fra Luksustoldsatser af den Højde, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup ynder at karakterisere som værende „af exorbitant Natur“. Det er ganske rigtigt, at disse Luksustoldsatser er ret høje, og dem har Venstre ogsaa været særdeles dygtig til at indføre, men derved er det hele System blevet i høj Grad irrationelt. Under et saadant System, hvor Basis er en særdeles lav Gennemsnitsfortoldning, medens der rager op af denne Basis, skal vi sige Klippestykker af betragtelig Højde, de saakaldte Luksustoldsatser, maa der nødvendigvis komme Spændinger og Spring, der giver Urimeligheder, Usikkerheder i Fortoldningen, og alt hvad dermed følger.

Vi har fra vor Side beklaget, at man ikke har kunnet imødekomme de fra Erhvervene fremsatte Ønsker om Revision af de værste af disse Urimeligheder, men denne Gang synes jeg dog, at man med god Samvittighed — jeg kunde godt have lyst til at sige: for en Gangs Skyld — kan afvise disse Krav. Hele Spørgsmaalet om Rationalisering af vor Toldlovgivning — den i høj Grad tiltrængte Rationalisering — ligger netop til Behandling i den store Skattekommission i det Udvalg for Told- og Forbrugsafgifter, som denne Skattekommission har nedsat. At gaa til en isoleret, jeg kunde næsten sige tilfældig Toldlovsrevision i et Folketingsudvalg maa være en meget vanskelig Sag, naar man i en Skattekommission samtidig behandler en omfattende Revision af hele Toldlovgivningen. Det ene griber ind i det andet, og en saadan isoleret Revision, som her har været Ønske om, maa vi fra vor Side sige ikke er saa heldig, navnlig ikke paa den Baggrund, som jeg før har omtalt, idet hele det samlede Problem ligger til Behandling og Undersøgelse i den store Skattekommission.

Lige saa lidt som det vil være heldigt og rationelt at gaa til en saadan isoleret Revision med de Midler, et Folketingsudvalg har til sin Raadighed, lige saa lidt vilde det være heldigt at gøre dette uden at tage Hensyn til de handelspolitiske Interesser, som i meget stor Grad knytter sig just til saadanne Revisioner og just til Ændringer i Toldlovgivningen. Det højttæredede Venstreparti synes, at jo mere man, ganske ensidigt, forærer Udlandet af For-

dele, des bedre er det. Paa vor Side har vi den modsatte Opfattelse, og vi har saa faa Forhandlingsobjekter paa dansk Side, at de Ændringer, Bindinger og andet, der kan foretages og tænkes i Forbindelse med en Toldrevision, selvfølgelig skal benyttes og udnyttes handelspolitisk set. Med disse Betragtninger kan jeg sige, at vi fra vor Side er villige til at gennemføre Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup var igen inde paa den kolossale Protektionisme, der laa i denne Lov, og de uhyre fordyrende Priser og alt det, som nu anføres. Jeg vil derfor ganske kort omtale en Udstilling, som Partiet Venstre gennem Venstres Sekretariat har Ansvaret for, en Udstilling, som startede her i Byen, jeg tror i Efteraaret, i Grundtvigs Hus, og som hed: „Hvorfor er alting saa dyrt?“ Denne Udstilling belyser baade Valutacentralens Indflydelse og Toldsatsernes Indflydelse paa Priserne. Om Valutacentralen skal jeg sige, at denne kan selvfølgelig virke fordyrende og har virket fordyrende paa enkelte Omraader. Men det hele var blandet saaledes sammen, at der er kommet og stadig væk kommer — for denne Udstilling gaar nu paa Turné i Provinsen — et saadant Skær over Toldbyrdeberegningen, at jeg oprigtigt talt ikke synes, det ærede Venstreparti kan være det bekendt.

Fra Udstillingens Avis og officielle Vejledning, blandt hvis Forfattere findes saa fremragende Navne som det ærede Medlem Hr. Himmelstrups og Hr. Madsen-Mygdals, nævner jeg kun et enkelt Eksempel for at vise det høje Ting, hvor fuldkommen luftigt — andre, stærkere Udtryk faar jeg vist ikke Lov til at bruge af den højttæredede Formand — denne Toldbyrde-Agitation er. I denne Avis belyser man, hvorledes en dansk Borger fra tidlig Morgen til sen Aften er plaget af store Byrder, hvorledes han staar op og gør Morgentoilette og sætter sig til Frokostbordet. Her begynder Rædslerne: her erlægges 30 Øre af Mælkeflasken. Jeg forventer Tilladelse til et Par korte Citater. „Her erlægges 30 Øre af Mælkeflasken, 87 Øre af Mælkekanden, 82 Øre af Tallerkenen“, o. s. v., o. s. v. Jeg vil holde mig til et enkelt af disse Tal, nemlig det i Begyndelsen, det for Mælkeflasken.

Her erlægges 30 Øre i Toldbyrde! Ja, nu forstaar jeg Toldbyrden som værende det Beløb, hvormed en Vare fordyres kunstigt gennem Tolden. Altsaa, 30 Øre erlægges af en Mælkeflaske. Jeg ønsker at oplyse, at Mælkeflaskens Pris er 23 Øre. Altsaa, hvis der ingen Told var og ingen